

HOE JONGER, HOE GEKKER

(Die Verjüngungskur)

Klucht in drie bedrijven

door

HANS RENZ

Vertaald en bewerkt in het Drents deur

Henk Karstens

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOE JONGER, HOE GEKKER – DIE VERJÜNGUNGSKUR** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS RENZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jan Holling: boer, ca. 50 jaor

Gerda: zien vrouw, ca. 35 jaor

Netty: zuster van Gerda, ca. 25 jaor

Simon Loopstra: kammeraod van Jan

Bas van Langel: verjongde Jan, ca. 25 jaor

Piet Dorestein: kammeraod van Jan

Anna: zien vrouw

Griet Kraggenburg: buurvrouw

Sien Steensma: dienstmeid, ca. 45 jaor

5 daomes, 4 heren

DECOR:

Het toneel stelt de huuskamer van de familie Holling veur en blef in alle bedrieven geliek. Der bint drie deuren: ien naor de kamer van Jan en Gerda, ien naor de kamer van Netty, ien naor de overige vertrekken en naor buten. Ien ram möt lös kunnen. Verdere inrichting naor eigen inzicht. Het tweede bedrief speelt ien dag noa het eerste, het darde bedrief een week nao het tweede.

EERSTE BEDRIEF

(as 't doek lös giet, bint Netty en Sien bezig met 't wasgoed. Sien strek en laken, Netty is met de rest bezig. As Sien klaor is met 't strieken, zegt ze)

SIEN: Help mij ies even met het opvullen van dit laken, Netty.

NETTY: Goed. *(pakt einde van laken vast)*

SIEN *(hef 't aandere eind)*: En nou goed strak trekken. *(trekt zo hard, dat ze Netty met laken en al naor heur toe trekt)* Blijf toch staon waor aj staot... Jij slappentaoui...

NETTY: Staon blieven??? Jij trekt ja as een halve wilde.... Gien wonder, dat ik niet staon kan blieven.

SIEN: Die wichter van tegenwoordig hebt niks meer in de mouwen. Jij moet meer spek eten en 's winters levertraon drinken....

NETTY: En dan zo rond as een ton worden zeker.. Ik dank je feestelijk. *(ze gaat verder met 't opvullen)*

SIEN: Kracht hebt ze niet. Maor wat ze wel hebt: dag en nacht de jongens in de kop.

NETTY: Zo giet dat aj jong bint, hè... Daor zul jij vrogger ook wel last van had hebben.

SIEN: Toen ik zo old was as jij, wus ik nog niet, wat een jongen was....

NETTY: Maak dat de kat wies.

SIEN: Nee, dat is zo....

NETTY: En waarom jammer jij der dan aal nog over, dat de boer jou niet trouwd hef?

SIEN: Omdat dat een minne streek van hum was.. Toen e goed en wel weduwnaor was hè, was 't Sien veur en Sien nao... En hij was ook vast met mij trouwd, as die zuster van jou der niet tussen kommen was.

NETTY: Die leek hum zeker beter dan jij.

SIEN *(kwaod)*: Die zuster van jou beter dan mij??? Ja, de boer naor de mond praoten... En wat met de ogen en 't gat dreien... Dan kun ze... En daor is die sufferd intrapt.

NETTY: En ze was aorig jonger as jij... Dat was ook mooi metneumen veur de boer.

SIEN: Ja... En nou kuj zien, waor dat toe leidt... Nou vindt ze hum te old. Maor ja.... Berouw komp altied te laot.. Haar e mij maor moeten nemen. Ik haar beter hij hum past dan zo'n jonge torteldoef....

NETTY: Pas maor op, dat mien zuster dat niet heurt.

SIEN: De waarheid mag toch zegd worden, niet? *(het opvullen is klaor. Het laken lig bij de aandere was in de wasmand. Achter heurt men,*

hoe Gerda tegen Jan tekeer giet)

NETTY: Jan kreg de baord der weer of, dunkt mij....

SIEN: Ja.... Die is weer een dag vrij van scheren... *(Jan kwaod van buten op, pakt de krant, giet zitten lezen)*

NETTY: Moeilijkheden, zwaoger?

JAN *(mak ofwerend gebaor)*: Och, die zuster van joe... Die verrekte kreeft.... Ik kan nooit wat goed doen in heur ogen.

SIEN *(spottend)*: En je weet zeker niet, waarom....

JAN *(kwaod)*: Jawel... 't Is altied hetzölfde liedtie... Maor dat wus ze van te veuren toch??? Dat ik meer as 15 jaor older bin as zij?? Ik bin gien jongkerel meer...

SIEN: 't Giet net as met de grootste metworst.... An alles komp ien keer een einde...

JAN *(kwaod)*: Ik doe toch, wat ik kan?

SIEN: Dat zal heur wel niet genug wezen.

NETTY: Hold der nou maor over op. Daor wordt 't ook niks aans van. Je moet je maor een beetie bedapperen, zwaoger.

JAN: Jij hebt makkelijk praoten.

GERDA *(van buten op, zöt Jan lezen, naor hem toe)*: Wat bin jij an 't doen?

JAN: De krant lezen.. Dat zie j' toch?

GERDA *(kwaod)*: De krant lezen.. De krant lezen.... As ik mien natuur opvolgde hè, scheurde ik die krant in duzend snippers.

JAN: Dat zul dan wel moeilijk lezen worden, denk ik... *(leest wieder)*

GERDA *(tegen Netty en Sien)*: Wat moeij nou met zo'n kerel...

NETTY: Hum niet zo plaogen en hum niet de hiele dag achter de broek zitten. *(Jan knikt instemmend)*

GERDA *(tegen Netty)*: Och snödting... Wat heb jij daor nou veur verstand van.

SIEN: Haar e hum mij maor laoten.

GERDA: Achterof bekeken was dat ook aorig beter west... Maor wie kun van te veuren nou weten dat een kerel zo'n dreugkloot wezen kan.... *(Netty, Sien gaot of. Netty met wasmand, Sien met striekplank)*

SIEN *(blef bij Jan staon)*: Dit is joen gerechte straf... Omdat je mij hebt laoten zitten.

JAN *(kek heur an)*: Ik weet niet, waormet ik meer straft west was...

SIEN *(kwaod of)*: Goed!

GERDA *(naor Jan toe)*: Heb jij niks beters te doen dan de krant te lezen, Jan Holling?

JAN *(leest wieder)*: Ja, zo heet ik.... Jan Holling.

GERDA *(kwaod)*: An joe is alles hol... *(löp naor kast, zöcht daor wat)*

JAN *(löp naor heur toe)*: Zeg ies Gerda... Waorom doe jij toch altied zo

stiekelig tegen mij??? Ik doe je toch niks?

GERDA: Ja, dat klopt... Jammer genoeg.

JAN: Ik bin je altied trouw bleven....

GERDA (*spottend*): Dat zal je wel veul muite kost hebben.

JAN (*kwaod*): Verdorie... Jij begunt ja aal weer van veuren of an te melken.. Ik bin nou ienmaol op een leeftied kommen, dat ik mien rust wil hebben...

GERDA: Dat duur jij te zeggen? Jij... met joen 50 jaor?? Jan Holing, ik haar wat meer van jou verwacht... Ik heb mij verschrikkelijk in jou vergist.

JAN: Ach mens,,, Praot gien onzin.

GERDA: Neem een veurbield an je kammeraod Piet Dorestein.. Die is haost net zo old as jij en verleden jaor hef zien vrouw heur viefde kind kregen.

JAN (*kwaod*): Daor zal e wel hulp bij had hebben.

GERDA: Wacht jij daor soms ook op??

JAN: Mens... Mien rust wil ik... En aans niks.

GERDA: Dat is het ienige, wat ik van joe heur... Mien rust... mien rust... (*Jan löp kwaod weg, richting deur naor buten*) Waor woj hin?

JAN: Naor buten, Jan Brons wol een paor schaopen bij oeze ram laoten lopen en...

GERDA (*spottend*): Uutgerekend wij hebt de beste en felste ram van de hiele gemeente.. Wat zult de mensen daor een lol over hebben.

JAN: Nou, dan doet wij hum vot.

GERDA: Die ram blef... Aans hebt ze nog meer te lachen.

JAN: Goed, dan blef e.

GERDA (*spottend*): Dan blef e... dan blef e... (*kwaod*) Heb jij dan hielemaol gien eigen wil meer? Bin jij eigenlijk wel iens een man?

JAN: Dat dacht ik wel. In mien geboorteakte stiet tenminste, dat ik van het mannelijk geslacht bin.

GERDA: Maor goed, daj dat zwart op wit hebt. Aans geleuft je gien mens. (*of naor heur kamer. Jan giet weer zitten krant lezen*)

SIEN (*op om striekiezer op te halen, zöt Jan*): Hej 't overleefd? (*Jan kwaod, bromt wat*) Je was met mij hiel wat beter uut west...

JAN: Ach mens... Zeur niet.

SIEN: Ja, nou zeur ik... Maor toen je eerste vrouw pas overleden was, toen was ik goed genoeg.

JAN: Dat was toen... Toen was alles aans.

SIEN: En daorveur hej nou een tweede vrouw kregen die hielemaol niet bij je past... Maor zo giet 't wel vaker in de wereld.

JAN: Maak daj hier vot komt.. Met je domme teut.

SIEN: Dat is nou de dank, dat ik mien jeugd en nuum maor op hier in

dit huus opofferd heb. Maor goed... Ik gao wel... Maor dit wil ik je nog zeggen, Jan Holling.

JAN: En dat is?

SIEN: As jij mij neumen had hè, haar jij in 't paradijs zeten... Nou zit ie in de hel.

JAN: Dan zit ik der in elk geval warm bij. (*Sien of naor buten met striekiezer. Jan leest de krant*)

PIET (*op met daor damesschoenen*): Dag Jan.... In de krant, jong? Stiet der nog wat in?

JAN (*saggerijnig*): Hij stiet vol...

PIET: Ik kom even de schoenen van je vrouw weerbrenge. Is ze der niet?

JAN: Jawel. Daor. (*wes naor deur van heur kamer*) Deur giet lös. (*Gerda op, zöt Piet*)

PIET: Ik kwam je schoenen weerbrenge. Ik heb der neie hakken onder zet. Nou kuj weer een posie veuruut.

GERDA (*pakt schoenen an, sarcastisch*): Ik dacht, daj kommen was om die f500,-- terug te brenge die jij lest van oes leind hebt...

PIET: f500,-- terug brenge?? Bij zuk mooi weer as 't vandaog is?? Nee, vrouw Holling.. Daor vergis ie je lelijk, heur. Maor ik wol nog wel even f14,-- beuren veur de hakken.

GERDA: Dat betaalt mien man wel. (*löp naor deur van heur kamer, dreit zuk daor om*) Ien ding hoop ik nog wel, Piet Dorestein.

PIET: En dat is?

GERDA: Dat het weer binnenkört omslat.. Dan kriegt wij oeze f500,-- tenminste weer. (*met schoenen of*)

PIET (*kek heur nao*): Jonge, jonge... Wat een vrolijke vrouw.

JAN: Vertel mij wat neis.

PIET: Hej 't altied zo stoer met heur?

JAN (*zucht*): Hold mij derover op... Met mien 50 jaor kan ik heur niet mee bijsloffen...

PIET: 50 jaor.. Dat is toch nog niet old?

JAN: Eigenlijk niet... Maor het zit zo, Piet... Ik bin niet te old... Zij is te jong..

PIET: Haha... Weit de wind uut die hoek.. (*lacht*) Ja, mien jongen.. Jij hebt in joen jeugd al je kruut zowat verscheuten... Nuüm maor op... Jantje... Alie.... Liesbeth... Anna.... Geerte.... Tiny... En nog een hiel regiment aanderen..

JAN: Ja... Toen dacht ik: Wat ik nou heb, heb ik.. Wat laoter komp, zie ik wel.

PIET: En nou bej uutblust.... Nou zie jij der gien gat meer in...

JAN: Zo kuj 't wel stellen....

GRIET (*kletsmajoor, met tidschrift in de hand van buten op*):
Goeiedag.. Is Gerda der ook, Jan?

JAN: Jawel. (*wes*) Daor.. Moeij heur hebben?

GRIET: Ja... Ik kom heur de Story even brengen. En dan wol ik de Privé
wel weer metnemen. As ze die uut hef tenminste.

PIET: En stund der nog wat bezunders in de Story, Griet?

GRIET: Dat wik je vertellen..

PIET: Allèn interessant veur vrouwluu zeker....

GRIET: Nee, dit keer toevallig niet. Der stiet nou wat in veur kerels.

JAN: Wat dan, Griet?

GRIET (*döt interessant*): Der stiet wat in over een verjoningskuur..

PIET: Over een verjongingskuur, zee jij? Wat dan?

GRIET: Het is een neie vinding... Dan wordt ien... hoe hèt dat nou...
(*denkt nao*) een harmonika inspoten..

JAN: Een harmonika inspoten?? Hej dat wel goed, Griet?

GRIET (*bladert in tidschrift*): Ach... hoe is 't ook al weer... O, hier stiet
het... Een hormoon inspoten...

PIET: Wat veur een hormoon, Griet?

GRIET: Nou, zoals ik zee... Een hormoon, hèn.. Een apparaat... (*leest in
tidschrift*) Nee, een preparaat, dat ze maakt ut de klieren van een
chimpansee.

JAN: Uut de klieren van een chinpansee??

GRIET: Van een aandere aap kan misschien ook wel, heur.

PIET: Van welke aap maakt ja ook niks uut... Een aap is een aap.

GRIET: En de man, die met dat spul inent wordt, wordt op slag 20 jaor
jonger.

PIET: En èt in 't vervolg allèn maor meer bananen en apeneuten..

GRIET: Nee, nee... Zo zit 't niet... Maor je moet 't zölf maor ies lezen.
Dan weej precies, hoe 't giet... Nou zal ik Gerda ies opzuken. (*of in
Gerda's kamer*)

PIET: Wat zeg ie daor nou van?

JAN: An zukke kukeleku geleuf ik niet.

SIMON (*van buten op, hef leste woorden heurd*): Waoran geleuf jij niet?

PIET: Dag Simon.... Griet was hier net met een tidschrift en daor stund
in, dat der een neie verjongingskuur veur mannen was uutvunden.

JAN: Ik wil der niks van geleuven.

SIMON: Der is meer tussen hemel en aarde dan wij mensen kunt
vermoeden, zegt ze altied.

JAN: Dat kan wel wezen.. Maor dat ien deur apeklieren 20 jaor jonger
kan worden... Nee, dat wil der bij mij niet in.

SIMON: Roep dat niet te hard, Jan... Roep dat niet te hard... Ik heb iens

het verhaal heurd, hè, van een man, die in de Tweede Wereldoorlog kattevleis eten haar....

JAN: En toen????

SIMON: Drie jaor nao de oorlog zat e nog achter de moezen an... (*allen lachen*)

PIET: En toch zit der in dat verhaal van Griet misschien wel een kern van waarheid, jongens... In de aole geschiedenis hè.. bij de Romeinen... daar was ies een zekere Antonius Flavinius.. En die is op 96 jaorige leeftied nog trouwd met een wicht van 20 jaor...

JAN: En daordeur is die Antonius Flavinius gien 97 jaor worden...

PIET: Nee, nee... Dat jonge wicht hef nog zeuven kinderen kregen...

SIMON: Van die aole Antonius Flavinius???

PIET: Nee... Van zeuven jongkerels.... (*allen lachen*)

JAN: Zeuven kinder.... Ik mag der niet an denken.. Al dat lawaai an 't heufd..

PIET: Ik heb al genug gezeur an de kop van mien vrouw...

SIMON: Eigen schuld... Haj maor niet moeten trouwen. (*alle drie gaot zitten*)

JAN: Waorom möt mien vrouw nou altied zo grammietig op mij wezen, hè..

PIET: Bij mij is 't niks aans... Altied oorlog in de keet... Gisteren hef mien vrouw mij nog een steelpan om de oren smeten...

SIMON (*lacht*): Jullie beiden hebt het neit tröffen.

JAN: Ik bin verreweg het slechtste of van oes beiden, want mien vrouw is zo'n 15 jaor jonger as ik... (*tegen Piet*) En dat is bij joe niet het geval.

PIET: Nee, maor mien vrouw is zo'n 15 keer kwaoier. En dat is nog veul slimmer...

SIMON: Ik snap niet Piet, dat jij dan met heur trouwd bint...

PIET: Liefde is blind... en doof... en stom... en doofstom.. En nuum maor op.

JAN: Zal ik oes een borrel inschenken?

SIMON: Dat lek mij een goed idee.

PIET: Dat verzet de zinnen nog een beetie... (*Jan haalt fles en glazen uut kast, schenkt in. As ze in de loop van het gesprek de glazen leeg hebt, möt Jan weer inschenken*)

SIMON: Ik heb gisteren onverwachts visite kregen.

JAN: O ja? Wie dan?

SIMON: Van een zeun van mien zuster. Die zit zunder wark.. En nou komp e een posie bij mij vakaansie holden.

PIET: Hoe old is die jong?

SIMON: Zo'n dikke 25 jaor dacht ik....

PIET (*kreg idee*): Holdt e wel van een grappie?

SIMON: Van een grappie?? Hoe koj daor zo bij?

PIET: Dat verhaol van Griet over die verjongingskuur, hè.. Dat lat mij niet lös... Daor moet wij wat met doen...

SIMON: Ja? Wat dan?

PIET (*tegen Jan*): As wij joen Gerda nou ies kunt wiesmaken hè, dat het inderdaad meugelijk is, dat een man 20 jaor jonger kan worden deur het inenten met bepaolde hormonen.. Dan kreeg jij misschien een aorig mooier leven....

JAN: Hoe woj dat dan doen?

PIET: Wij zegt tegen Gerda, dat jij an zo'n verjongingskuur wilt metdoen.. Wij neemt je met naor die dokter... Zeg maor in Leeuwarden...

JAN: Hold der maor gauw over op. Of denk jij misschien, dat ik mij met zo'n apeklierhormoon laot inenten... Ja, gekke Gerrit....

PIET: Dat huuft toch ook niet.

JAN: Nee?

PIET: Nee... Jij gaot natuurlijk niet naor Leeuwarden, maor jij gaot met Simon met naor zien huus.. En dan komp die neef van Simon as de verjongde Jan Holling hier naor toe...

JAN: En denk ie, dat Gerda daor intrapt?? Die zöt toch direkt, dat ik dat niet bin.

PIET: Wet zij dan precies, hoe jij der 20 jaor leden uut zag?

JAN: Dat niet, maor...

SIMON: Ien, die 20 jaor jonger wordt, kan der natuurlijk niet uutzien as jij nou... As mien neef joen kleren nou antrekt... En joen aandere spullen as portefeuille, ring, horlozie ook kreg... Dan möt Gerda 't ja wel geleuven..

PIET: Joen vrouw mient toch, dat ze veul beter of zul wezern as jij 20 jaor jonger waren?

JAN: Ja, dat is zo...

PIET: Nou... En daorveur gaot wij heur genezen.

JAN: Hoe wil jij dat dan doen?

PIET: Joen verjongde uitgave möt zuk zo misdraogen hè, dat Gerda God op heur blote kneien zal willen danken as ze heur aole Jan Holling maor weer haar...

JAN (*krabt zuk achter de oren*): Ik weet 't niet... Ik weet 't niet.....

SIMON: Wat weet ie niet?

JAN: Dit giet nooit goed... Der bint dingen hè, die een aander van Gerda nooit kan weten....

SIMON: Dat moeij mien neef dan wel vertellen.

JAN: Ja, maor...

PIET: Of is der misschien een geheim, dat gienien mag weten?

JAN: Dat is 't hum nou net... Gerda hef naomelijk een moedervlek..

PIET en SIMON (*neisgierig, dicht bij Jan*): Waor?? (*Jan fluustert het Piet en Simon in 't oor*) Ja, dat moeij weten...

SIMON: Ja, dat kuj deur de kleren hin niet zien.. Maor as Gerda heurt, dat mien neef Bas dat plekkie wet.. Dan möt ze 't wel geleuven..

PIET: Dan is der gien twiefel meugelijk. Dan moet jij 't wel wezen....

JAN: Denk ie warkelijk, dat dit kan???

PIET: Natuurlijk kan dit.

JAN: Zul joen neef wel willen, Simon?

SIMON: Dat dacht ik wel. (*mak beweging van geld tellen*) Je moet natuurlijk wel over de brug kommen...

JAN: As 't helpen wil, heb ik der wel een paor centen veur over.

PIET: Het helpt... Let op mien woorden.

SIMON: Mien neef hèn, zal 't zo bont maken, dat je vrouw zal wensen, dat jij nooit jong was worden.

JAN: Ik heb ook gien keus... Zo as 't nou giet, kan 't ook niet langer..

SIMON: As jij mij en Bas nou duzend gulden geeft...

PIET (*gauw*): En jij een streep zet deur die f 500,-- die jij nog van mij tegoed hebt....

SIMON en PIET: Dan zult wij je helpen.

JAN: Dat is wel een dure kuur, moet ik zeggen...

PIET: As jij 't der niet veur over hebt..

JAN: Natuurlijk wel... Maor nog ien ding, hèn..

SIMON: En dat is?

JAN: Die Bas hèn, möt van mien vrouw ofblieven. Mien plaots as boer hier innemen.. Prima. Maor verder mag de kuur niet gaon.

SIMON: Dat zit wel goed. Dat döt Bas niet.

PIET: Doet wij het dan zo?

JAN: Goed.

SIMON: Dan gao ik nou naor huus en kom ik strakkies met Bas hier hin. Kunt wij alles even deurpraoten.

JAN: Hij möt natuurlijk wel weten, hoe hier alles in mekaor zit.

PIET: Aans schöt e de iene bok nao de aander en hebt ze direkt deur, dat 't een aander is.

JAN: Ik zal hier op jullie wachten, Maor wees veurzichtig... Dat de vrouwluu hum niet ziet.

SIMON: Ofspreuken.

PIET: Dan stap ik ook maor weer ies op. Want mien geliefde Anna zal wel op mij wachten. (*Anna van buten op, is duvels*)

SIMON (*wes*): Daor hej je geliefde Anna al...

ANNA (*zöt Piet*): Zo... Zit jij hier.

PIET: Dat wus jij toch wel? Ik haar toch zegd, dat ik even een paor schoenen mus wegbrengen. Naor vrouw Holling...

ANNA: Ja, dat klopt... Maor jij haren der niet bij zegd, daj een halve dag zullen wegblieven...

PIET: Toevallig was Simon hier ook... En toen bin ik even blieven praoten....

ANNA (*wes op glassies*): En zoepen...

PIET: Nou ja... Jan trakteerde....

ANNA: Op zien gelukkige echtverieniging zeker... (*Jan bargt glassies en fles weg*)

PIET: Wie past der nou op de winkel?

ANNA: Gienien. Ik heb een briefie op de deur plakt: wegens klopjacht op echtgenoot tijdelijk gesloten.. Maor nou ik je vunden heb, maak jij as de weerlicht daj in huus komt. En wee je gebeente as jij mij der weer tussen uut neit.

PIET: Goed Anna. (*wil of*)

ANNA: Ho ies even. (*holt hand op*) Hier opan der met...

PIET: Waormet.

ANNA: Met het geld, daj beurd hebt veur de neie hakken.

PIET: Ik heb nog niks beurd.

ANNA: Hej nog niks beurd? Goed, dat regel ik dan wel. (*wes naor deur*)
Vot jij. (*Piet gauw of*)

SIMON: Je hebt je man aorig goed onder controle, moet ik zeggen.

ANNA: Maor goek ook. Aans kwam der gien spier van hum terecht. (*löp naor Jan, holdt hand op*)

JAN: Hoeveul is 't dan?

ANNA: f16,--.

JAN: f16,--??? Joen man zee van f14,--.

ANNA: Mien man kan wel meer zeggen, maor 't is f16,--.

JAN: Joen man zal toch wel weten, wat een paor neie hakken kost?

ANNA: Mien man wet niks. 't Is f16,--... En aj nog even zo deur gaot hèn, wordt 't f17,--..

JAN (*pakt portemenee, gef Anna f16,--, moppert*): Een mooie boel... Dat wil ik je wel vertellen...

ANNA: Niks mooie boel... 't Is de gewoonste zaak van de wereld.. Aj zolang op je centen moet wachten as hier bij jullie, is 't toch logisch, dat der rente overhin komp? (*tegen Simon*) Of niet soms?

SIMON: Maor twee gulden rente over een bedrag van f14,--.. Dat is nog al wat.

ANNA: Ach man... Gao toch vot... Dat is ja maor twee procent...

SIMON: Nou, ik heur wel... Jij kunt goed rekenen...

JAN: En nog beter naor heur toe.... (*deur van Gerda's kamer giet lös.
Gerda en Griet komt op*)

GERDA (*zöt Anna*): Is der hier vergaodering of zo?

SIMON: O, ik zal de dames niet steuren. Ik bin al vot.

JAN: En ik ook.

GERDA: Daor schiert 't mooi van op... (*Jan en Simon of naor buten*)
Was jij hier ook, Anna?

ANNA: Ja. Ik wus, dat mien man hierhin was met een paor schoenen.
Maor weerkomen? Ho maor. Daorum bin ik hum naogaon.

GRIET: Waor is e nou dan?

ANNA: In huus natuurlijk. Waor dacht ie aans?

GERDA: Laot wij der maor even bij gaon zitten. (*alle drie gaot zitten*)

GERDA: Wij bint wel gezegend uut met oeze mannen.

GRIET: Dat wik je vertellen...

ANNA: Wij bint der meer met verlegen dan om verlegen...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto